

Arrest

nr. 110 198 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 17 januari 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 maart 2013 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Helen VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Luc CRAPS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat Edda MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 januari 2013 wordt aan verzoeker een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten betekend. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“BESUSSING DIE EEN EINDE STELT AAN HET RECHT OP VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 42 quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: Shafai

*Vorna(a)m(en): Aqa Shirin Nationaliteit: Afghaan Geboortedatum: 12.04.1984 Geboorteplaats: Kabul
identificatienummer in het Rijksregister: 84.04.12 487-72*

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: Michielsplein, 50/3 3930 HAMONT-ACHEL

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 2° van de wet van 15.12.1980 stelt dat er een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van burger van de Unie: '2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben vertrekt uit het Rijk'.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat de echtgenote van betrokkene reeds sinds 01.03.2012 naar Nederland is afgeschreven. Betrokkene zelf staat nog steeds ingeschreven op zijn huidig adres.

Op 10.05.2012 werd een document aan betrokkene betekend waarin hij werd uitgenodigd bewijzen voor te leggen die onze diensten toelaten de situatie van betrokkene in België te onderzoeken, zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980.

Hoewel betrokkene een document voorlegt waaruit blijkt dat hij kampt met aanslepende polsproblemen, blijkt uit hetzelfde document dat er een definitieve ingreep werd gepland op 08.06.2012 om deze problemen op te lossen. Bijgevolg kan niet gesteld worden dat de medische problemen van die aard zijn dat ze een terugkeer naar het land van herkomst beletten.

Het feit dat betrokkene aantoont dat hij in 2010 en 2011 interim-arbeid verrichte en geslaagd is voor een opleiding vrachtwagenbestuurder, betekent op zich niet dat een terugkeer naar zijn land van herkomst hem schade zou berokkenen. De leeftijd en het feit dat betrokkene zich heeft bijgeschoold staan het toe dat betrokkene in zijn land van herkomst kan worden tewerkgesteld.

Betrokkene toont met geen enkel document aan dat hij sociaal of cultureel geïntegreerd is. Gelet op al het voorgaande wordt geconcludeerd dat het bepaalde in artikel 42quater, §1,2° van toepassing is op de betrokkene economische, sociale en culturele integratie van de betrokkene in het Rijk niet van die aard is dat het verdere verblijf van de betrokkene in het Rijk erdoor gerechtvaardigd wordt en dat de betrokkene nog voldoende bindingen heeft met zijn land van herkomst waardoor een verplichte terugkeer hem geen schade zal berokkenen.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

DIT DOCUMENT IS GEENSZINS EEN IDENTITEITSBEWIJS NOCH EEN NATIONALITEITSBEWIJS“.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 voeren opnieuw het begrip “synthesememorie” in. Artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

- 39/73 (,§ 1);

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

1.2. Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht *“over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

1.3. Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie *“zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”*.

1.4. Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

1.5. De verzoekende partij herneemt in casu in de synthesesemorie integraal het middel zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift en formuleert een kritiek op de nota van de verwerende partij als vorm van repliek. Meer nog, de verzoekende partij breidt in haar verzoekschrift uit van vijf bladzijden naar zeven bladzijden synthesesemorie. Zij reproduceert dus wat het middel betreft haar verzoekschrift, terwijl het genoemde artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet de synthesesemorie uitdrukkelijk definieert als *‘een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft’*.

1.6. Tijdens de debatten op de terechtzitting van 14 augustus 2013 kreeg de advocaat van de verzoekende partij de mogelijkheid haar standpunt een standpunt kenbaar te maken over de vraag of de thans ingediende synthesesemorie voldoet aan de vereisten van de synthesesemorie zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet.

1.7. De advocaat van de verzoekende partij, meester Helen VAN NIJVERSEEL, verwees toen naar hetgeen zij reeds gesteld voor deze Raad in haar pleitnota in eerdere zaken voor deze Raad over deze

punt. Zij stelde ter terechtzitting van 14 augustus 2013 als volgt: *“Een samenvatting kan ook een herhaling uitmaken. In die zin dat de vreemdelingenwet de bedoeling heeft dat de magistraat slechts rekening houdt met hetgeen, na de onderlinge replieken tussen de partijen, te lezen staat in de synthesesmemorie. In die zin kan een samenvatting dus een herhaling van het verzoekschrift én een repliek op de nota van de verwerende partij uitmaken, hetgeen dan weer, precies om die reden, een ‘uitbreiding’ van verzoekschrift kan uitmaken. In die zin kan de samenvatting die een synthesesmemorie is een uitbreiding van het initiële verzoekschrift behelzen”.*

1.8. De Raad is evenwel van oordeel dat artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet duidelijk is wanneer deze stelt dat de synthesesmemorie een akte uitmaakt waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft. Uit de lezing van synthesesmemorie blijkt duidelijk dat de verzoekende partij verschillende opmerkingen toevoegt dewelke het verzoekschrift uitbreiden. Een samenvatting, in de zin van artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet, ligt dan ook niet voor. Waar de verzoekende partij argumenteert dat deze fragmenten slechts een repliek uitmaken op de nota van de verwerende partij, kan verwezen worden naar de

1.9. Een synthesesmemorie laat de verzoekende partij toe haar in het verzoekschrift aangevoerde middelen nogmaals op te lijsten en te antwoorden op de door verwerende partij aangevoerde tegenargumentatie. De synthesesmemorie omvat de initieel aangevoerde middelen die de verzoekende partij na lezing van het verweer wenst te weerhouden eventueel met een repliek op betwiste punten uit de nota met opmerkingen van de verwerende partij. Bij gebrek aan samenvatting van de aangevoerde middelen in het inleidende verzoekschrift beantwoordt de synthesesmemorie niet aan artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. L. JANS

toegevoegd griffier,

griffier,

De voorzitter,

L. JANS

M. MILOJKOWIC